

מ"ת 26096/07/14 - מ' כ' נגד תביעות צפת

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 26096-07-14 תביעות צפת נ' כ' (עציר)

בפני	כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש	מ' כ'
נגד	
משיבה	תביעות צפת

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על ביטול תנאי שחרורו של המבקש וזאת לאור כוונתו להתחתן בתאריך 15/9/14 עם המתלוננת בתיק.

רקע:

נגד המבקש הוגש בתאריך 14/7/14 כתב אישום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

מכתב האישום עולה כי בזמן הרלוונטי לכתב האישום היו המבקש וגברת ע' ט' ח', (להלן: "המתלוננת"), חברים מזה כשנתיים, התגוררו כל אחד בנפרד, המתלוננת התגוררה ב***** ** ***** , והמבקש בבית הוריו במושב *****.

בתאריך 08/07/2014 בשעות הערב שעה מדויקת אינה ידועה למאשימה, בעקבות וויכוח שהתגלע

ביניהם בעקבות ויכוח על חסימת הטלפון הנייד של המתלוננת באמצעות סיסמה נטל המבקש

את הפלאפון מהשולחן וברח מן הבית וחזר כעבור מספר דקות, תקף את המתלוננת בביתה

ב***** באופן שהדף אותה פעמיים כאשר ידו על צווארה ונתן לה שתי סטירות אשר העיפו אותה

אחורה וזאת ללא הסכמתה ושלא כדין .

במהלך שלושה חודשים עובר לתאריך 08/07/2013 כשהודיעה לו המתלוננת שבכוונתה לעזוב

אותו, תקף אותה המבקש בהזדמנויות שונות, במכות קלות ביד ובזרוע, וחיבוקים בחוזקה עד

עמוד 1

שלא יכלה לנשום.

באותן נסיבות, תקף המבקש את המתלוננת בכאפות בגב היד ובזרוע.

כשנתיים עוברים לתאריך 08/07/2013 זמן מדויק אינו ידוע למאשימה בבית הורי המבקש

ב*****, לאחר שהעירה לו המתלוננת שאכל בלי נטילת ידיים, תקף אותה ללא הסכמתה ושלא

כדין בכך שהיכה אותה בסטירות, וכתוצאה מכך נגרמה לה סחרחורת קלה ואיבוד רגעי של הכרה

ויצא לה דם מהאף.

בד בבד, עם הגשת כתב האישום ביום 14.7.14, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 16.7.14 ולאחר שנשמעה המתלוננת בבית המשפט הודיעו **הצדדים** כדלקמן "הגענו להסכמה לפיה ישוחרר המשיב בתנאים מגבילים כדלקמן:

1. המשיב ישהה בביתו במושב ***** ולא יצא מפתח ביתו בין השעות 18:00 עד 8:00 למחרת בבוקר. ביתר שעות היממה יוכל המשיב לצאת לעבודה ובלבד שלא ישהה דרומית ליישוב *****.
 2. המשיב יהיה תחת פיקוחם של אחד המפקחים הנ"ל במהלך כל שעות היממה לרבות בשעות העבודה וזאת לסירוגין.
 3. המשיב יפקיד הפקדה כספית בסך ₪ 3,000 במזומן או באמצעות ערבות בנקאית. ההפקדה תוכל להינתן עד יום 17.7.14 בשעה 12:00. אין בהעדר הפקדה בשלב זה כדי להוות עילה לעיכוב השחרור.
 4. המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך ₪ 5,000.
 5. תינתן ערבות צד ג' בסכום דומה מצד כל אחד מהמפקחים הנ"ל.
 6. **המשיב לא יצור קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המעורבים בפרשה.** (ההדגשה אינה במקור - נ.מ.ל.).
 7. המשטרה תהיה רשאית לבקר בבית בו שוהה המשיב בכל עת.
 7. במידה ויפר המשיב את אחד התנאים הנ"ל, ייעצר לאלתר".
- לאור האמור לעיל ניתן תוקף של החלטה שיפוטית להסכמות אלו.

טיעוני המבקש :

בבקשתו מיום 14.8.14 טוען ב"כ המבקש, כי יש מקום להורות על ביטול תנאי שחרורו של המבקש וזאת לאור העובדה כי ביום 15/9/14 צפויים המבקש והמתלוננת להתחתן וזאת בשעה שהמתלוננת ארגנה האירוע, נקבע אולם, שולם לאולם ונשלחו ההזמנות לאורחים. להמחשת טיעוניו צירף ב"כ המבקש את ההזמנה לאירוע.

לטענת ב"כ המבקש המתלוננת כלל לא רצתה להגיש התלונה במשטרה אך מציין כי ביקשה להפסיק את הקשר. עוד ציין כי המתלוננת הצהירה בפני בית המשפט כי אינה חשה כמי שנתונה בסכנה לחייה.

עוד טוען ב"כ המבקש כי המבקש הינו נעדר עבר פלילי ומקפיד לשמור על תנאי השחרור בערובה. עוד טוען ב"כ המבקש כי בעת החתונה יהיו המשמורנים מצויים במקום ולכן אין כל חשש לשלום המתלוננת.

ב"כ המבקש מאשר כי לא מדובר בשינוי נסיבות במובנו הרגיל אך לאור כוונתם של בני הזוג להתחתן יש לראות בכך כנסיבה המצדיקה היענות לבקשה.

בדיון בפני הוסיף ב"כ המבקש כי בדיון שהתקיים ביום 16/7/14 טען ב"כ המבקש כי ישנן סתירות מהותיות בעדותה של המתלוננת אך הדברים לא נרשמו לפרוטוקול ובסופו של הדיון "השתכנע ב"כ המאשימה להסכים לשחררו בתנאים" (עמ' 5, ש' 20 לפרוטוקול). בד בבד טוען ב"כ המבקש כי אינו רואה כיצד לאור חתונת בני הזוג ניתן יהיה להמשיך את ההליך מבחינת המבקש וכי אין מדובר בתסמונת האישה המוכה שכן לא התגוררו יחד לפני הגשת כתב האישום.

לציין כי במהלך הדיון ב"כ המבקש טען כי לא ביקש לשנות מתנאי השחרור דרך קבע אלא ביקש שינוי התנאים לאירוע אחד ספציפי על מנת שיתאפשר למבקש להגיע לחתונתו. זאת בניגוד לבקשה שהגיש ב"כ המבקש כאמור לעיל. לשאלת בית המשפט השיב ב"כ המבקש כי למיטב ידיעתו "החליטו" המבקש והמתלוננת להינשא ללא שהנאשם שיצר קשר עם המתלוננת אלא באמצעות רבנים. לשאלת בית המשפט מדוע נקבעה החתונה, נסגר אולם והוזמנו אורחים למרות שאין החלטה שיפוטית המאשרת זאת ענה ב"כ המבקש כי לא היה מעורב בנושא וכי מדובר במצב חריג ויש "לשים את הדברים בצד, לאפשר את זה ולחזור למסלול".

טיעוני המשיבה :

המשיבה מתנגדת לבקשה. בתגובתה בכתב ציינה ב"כ המשיבה כי בדיון מיום 16/7/14 לא נרמז על ידי המבקש או המתלוננת כי בכוונתם להתחתן, מהבקשה עולה כי מדובר בחתונת "בזק" שאף המבקש אינו מעורב בתכנונה, עולה חשש לנסיין למנוע האפשרות לעדות המתלוננת במשפט, קיים חשש לתסמונת "האישה המוכה" וכי המתלוננת מסרה בבית המשפט כי מבקשת להפסיק הקשר עם המבקש.

ב"כ המשיבה הוסיף בדיון כי לא חלף זמן ניכר מאז שחרור המבקש בערובה וכי לא השתנו הנסיבות בתיק זה.

עמדת המתלוננת :

בדיון יום 16/7/14 מסרה המתלוננת כי לא רצתה להגיש תלונה כנגד המבקש אלא ביקשה לגרום לפרידה מהקשר וכן כי ביקשה שירחיקו את המבקש ממנה. טוענת כי התקיפה היתה בלהט הרגע, טוענת כי לא מהווה סיכון עבורה, מאשרת כי אמרה במשטרה "שאי אפשר לדעת מה התוצאות של מצב מריבה". עוד מסרה כי לא חוששת מהמשיב וכי לא חושבת שהוא יכול לפגוע בה.

בצעד לא שגרתי ביקשתי לשמוע המתלוננת בדלתיים סגורות ובלא נוכחות הצדדים . המתלוננת חזרה על עמדתה כי אינה חוששת מהמבקש וכי לטענתה התכוונו להתחתן לפני הגשת התלונה במשטרה.

דיון והכרעה :

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

טענת המבקש לסתירות וחולשה בראיות לכאורה :

בהתאם להלכה הפסוקה, רק במקרים חריגים, ניתן להעלות טענות כנגד קיומן של ראיות לכאורה במסגרת עיון חוזר. **בבשפ 8265/09 מ"י נ' יהונתן אלמליח**, (פורסם בבנו), נדון עניינו של מבקש שטען לראיות לכאורה במסגרת בקשת עיון חוזר לאחר שהוחלף ייצוגו הקודם. כבוד השופט דנציגר קבע בעניין זה, כדלקמן:

ככלל, למעט במקרים חריגים בהם הנסיבות המיוחדות מחייבות זאת, סבור אני כי אין ליתן יד להתנהלות בגדרה בעל דין מנסה לחזור בו מהסכמתו על דרך של בחינת מסכת הראיות לכאורה מחדש במסגרת בקשה לעיון חוזר. היעדרות לניסיון זה מקנה לבעל דין אפשרות ל"מקצה

שיפורים", באופן שהופך את הבקשה לעיון חוזר למעין "ערר" על קביעת קיומן של ראיות לכאורה. משנתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, ומשלא הגיש ערר על קביעת בית המשפט המחוזי אודות קיומן של ראיות לכאורה, אין לאפשר לו בדיעבד ובחלוף הזמן את פתיחת הדיון מחדש כאילו לא היו דברים מעולם וכאילו הדיון עתה מתנהל במנותק מכל מה שאירע עד כה בתיק.

ההלכה הנידונה בבש"פ 8265/09 יפה גם למקרה שבפנינו. סבורני כי יש לראות בהסכמת ב"כ המבקש לשחרור בתנאי השחרור בערובה כהסכמה לעניין קיומן של ראיות לכאורה.

גם אם נאמר כי לא ניתן להסיק הסכמת ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה בתיק זה, הרי שדין הבקשה גופה להידחות.

ב"כ המבקש טען בפני כי סקר הסתירות הראייתיות בתיק החקירה בדיון יום 16/7/14 אך אלו לא נרשמו שכן הועלו בדיון לא פורמלי. עם זאת, לא הוגשה כל בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון ומכאן כי בפרוטוקול הדיון המשקף את הנעשה בדיון אין מתועדות כל טענות ראייתיות. גם בפני לא הרחיב או נימק ב"כ המבקש בנוגע לפן הראייתי ומכאן כי אין בידי להיעתר לבקשה מטעמים אלו.

חלוף הזמן ניכר :

אין חולק כי רכיב חלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה אינו מתקיים במקרה זה. זאת לאור הצהרת ב"כ המבקש עצמו כי אינו טוען לחלוף זמן ניכר והן מן העובדה כי הבקשה לביטול תנאי השחרור בערובה הוגש בחלוף של פחות מחודש ימים לאחר שחרור המבקש בהסכמה.

האם כוונת המבקש והמתלוננת להתחתן הינה בגדר "שינוי נסיבות" המצדיק ביטול תנאי השחרור בערובה ?

בפתח הדברים אציין כי אין בשינוי הסעד המבוקש על ידי המבקש מביטול תנאי השחרור בערובה כפי שהתבקש בבקשה להגעה חד פעמית לחתונתו כפי שהתבקש במעמד הדיון משום הבדל מהותי בכל הנוגע לשיקולי בית המשפט להיעתר או לדחות הבקשה באשר מתן אפשרות לצדדים להיפגש בחתונתם כמוה כביטול תנאי השחרור בערובה והרציונל העומד בבסיסם בשמירה על שלום המתלוננת מפני המבקש.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עיינתי בתיק החקירה, בבקשה ובפרוטוקול דיון קודם סבורני כי דין הבקשה להידחות וזאת מן הטעמים הבאים :

א. עילות המסוכנות המתקיימת במקרה זה ואשר עומדות בבסיס שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים קבועות בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 :

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי

שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;
(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;
(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

... (5) עבירת אלימות בן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת."

ב. במקרה דנן מנסה המבקש, ללא הצלחה רבה, לטעון טענות סותרות בכל הנוגע לעילת החשש לשיבוש הליכי משפט ובמה דברים אמורים? מצד אחד טוען ב"כ המבקש כי בתיק סתירות רבות בעדויות המתלוננת עד כדי כרסום ממשי בראיות התביעה. מכאן כי המבקש כופר במיוחס לו ואכן בפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי מיום 16/7/14 כפר המבקש במיוחס לו בכתב האישום. מאידך עושה המבקש מאמץ להפיג את החשש מפני שיבוש הליכי משפט בהשפעה לרעה על עדות המתלוננת באופן שמציין מפי ב"כ כי אינו רואה כיצד ניתן יהיה להמשיך ההליך מבחינתו של המבקש לאחר החתונה וכי "זה יכול לסיים את העניין". בכל הכבוד, לא ברור לי כיצד ניתן לטעון שהיסוד הסביר לחשש שחתונת המבקש והמתלוננת יביא לשיבוש הליכי משפט על רקע ראייתי נטען זה מתפוגג כלא היה עם העלאת הטענה לפיה "יאלץ" המשיב להודות במיוחס לו הגם שאין כנגדו ראיות אליבא ב"כ המבקש בטיעונו. מתח זה בין הגישות השונות בהן מחזיק המבקש רק עלול להגביר המתח בין המבקש והמתלוננת ולחשוף המתלוננת להמשך אלימות מצד המבקש.

ג. עיון בעדותה של המתלוננת במשטרה מיום 9/7/14 מגלה מחד כי לא מבקשת את מעצר המבקש אך בניגוד לעמדה אותה הציגה בפני בית המשפט ביום 16/7/14, טוענת המתלוננת במפורש בעדותה במשטרה כי אין מדובר באירוע נקודתי שארע בלהט הרגע אלא מדובר בסידרה של מעשים אלימים שנקט כנגדה המבקש, על פני תקופה ארוכה בה היו בקשר זוגי. עוד מציינת המתלוננת כי מדובר ב"קשר אלים ולא מתאים לי ואני רוצה שיתרחק ממני" (עמ' 1, ש' 14) ... "אני מוציאה את הנשמה שלי שיתרחק ממני ואני לא רוצה שתעצרו אותו אני מבקשת רק להרחיק אותו ממני שלא יעשה לי מצב בלתי הפיך כגון רצח" ... "אני לא יכולה לסבול את המכות ואת הכאב הזה יותר ואם יש לו אהבה כלפי אז זו אהבה אובססיבית כלפי אהבה אלימה חולנית". לשאלה מה טיב הקשר ביניהם משיבה המתלוננת כי מדובר בקשר "אלים, קשר שסופו רצח או שהוא ירצח אותי או שאני ארצח אותו..." . על הקשר בין המבקש למתלוננת אומרת המתלוננת: "הקשר שלנו מורכב" וכי נהגו לריב באופן תדיר, המתלוננת מתארת המבקש כאדם חשדן, מחטט בטלפון שלה ובודק שיחותיה וזהו אף הרקע לחלק מהתקיפות.

ד. עיון בתיק החקירה ובמיוחד בגירסת המתלוננת אל מול טענתה בבית המשפט ביום 16/7/14 מגלה כי המתלוננת מבקשת "לגמד" האלימות שחוותה לטענתה מצד המבקש כלפיה ומבקשת כי נתעלם מדפוס היחסים הבעייתי והאלים, אם באלימות פיסית מצד המבקש כלפי המתלוננת ואם באלימות מילולית אשר אפיין את מערכת היחסים בין המבקש והמתלוננת עובר למעצרו של המבקש. נטייה זו של המתלוננת אינה שכיחה במקרי אלימות בין בני זוג וסיבותיה רבות ומגוונות, אם בתלות כלכלית (המתלוננת מציינת בעדותה כי המבקש תומך בה כלכלית - עמ' 2 ש' 48-49), חשש מפני אלימות נוספת או תלות רגשית כפי שאני סבור כי מתקיימת במקרה דנן.

ה. מכל אלו עולה כי השיקולים העומדים בבסיס ההחלטה לשחרור המבקש בתנאים מגבילים לצורך מתן הגנה למתלוננת תקפים ועומדים. אכן, דחיית הבקשה לעיון חוזר מגלמת בחובה גישה פטרנליסטית בשעה שהמתלוננת מביעה הסכמתה לביטול התנאים המגבילים. עם זאת ובשעה שבעבירות אלימות במשפחה עסקינן, סבורני כי יש מקום לגישה פטרנליסטית זו במקרה שבפני. זאת לאור מגמת המתלוננת "לגמד" מקרי האלימות, תכיפותן וחומרתן, ההתעלמות מרצונה המפורש להרחיק המבקש ממנה פן יקרה אסון והתעלמותה ממערכת היחסים הבעייתית ורוויית הסכנות לשלום המתלוננת.

ו. במצב דברים זה אין בהוצאת כוונת הצדדים להינשא מו הכוח לפועל משום שינוי נסיבות השונה מכל הצהרה של מתלוננת בתיק אלימות במשפחה כי התפייסה עם בן זוגה המואשם בתקיפתה ולא בנקל ייטה בית המשפט לשחרר נאשם בלא תנאים שיבטיחו שלום המתלוננת. קל וחומר בשעה שבחלוף זמן כה קצר, בלא התערבות טיפולית, על רקע תלות כלכלית ורגשית ועל רקע אובססיביות הנטענת כלפי המבקש אין בידי בית המשפט כל אינדיקציה כי מערכת היחסים העכורה והאלימה לא תחזור על עצמה בשנית לאחר ביטול תנאי השחרור בערובה.

יפים לענייננו דברי כב' השופט הווארי בעמ"ת (נצרת) 47945-09-12 - מ ס נ' משטרה לשכת תביעות נצרת, תק-מח עמת (נצרת) 47945-09-12(4), שם ביקש העורר להקל בתנאי השחרור בערובה על פי בקשה שהגיש שבועיים לאחר שחרורו תוך שהוא טוען, בין ביתר, כי "הוא עצמו אף התפייס עם המתלוננת, אין חשש לבטחונה ולפיקח, אף לא תיגרם כל פגיעה לאינטרס הציבורי אילו תתאפשר יציאת העורר לעבודה. ב"כ העורר הפנה לעברו הנקי של העורר".

בית המשפט המחוזי דחה טענותיו של המבקש לרבות הטענה כי התפייסות עם המתלוננת כמוה כנסיבה חדשה אשר תצדיק היענות לבקשה לעיון חוזר:

"לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים, אין לי אלא להסכים עם החלטת בית המשפט קמא לפיה לא התקיימו התנאים שבסעיף 52(א) לחוק, אשר יצדיק עיון חוזר, בשלב הזה, בתנאי שחרורו של העורר. לא חלף זמן ניכר מאז החלטת השחרור, וניתן אף לומר כי טרם יבשה הדיו על ההחלטה והנה, מיהר העורר להגיש תוך כשבועיים בלבד בקשה להקל בתנאי שחרורו, עפ"י אותה "שיטת סלאמי", אשר אליה התייחס ביהמ"ש העליון במספר רב של מקרים, כשיטה פסולה להגשת בקשות לעיון חוזר בסמוך לאחר החלטת שחרור.

העורר אף לא השכיל להראות כל שינוי בנסיבות ולא הפנה לעובדות חדשות אשר התרחשו לאחר מתן ההחלטה ביום 27/08/12, כאשר כל טענותיו באשר למצבו הכלכלי הקשה ומצבו המשפחתי, היו קיימות עת ניתנה ההחלטה לשחרורו לחלופת מעצר ע"י בית המשפט קמא."

ז. לכך יש להוסיף את התנהלותו התמוהה של המבקש אשר טוען מפי ב"כ כי לא הפר את תנאי השחרור בערובה ולא יצר קשר **בין במישרין ובין בעקיפין** עם המתלוננת לצורך ההידברות בנושא נישואיו למתלוננת וסידורי החתונה.

ח. עוד לציין כי אני רואה בחומרה את הצבתו של בית המשפט בפני עובדה מוגמרת היוצרת הסתמכות חברתית וכלכלית רחבה בקרב משפחות המבקש והמתלוננת וזאת טרם החלטה בבקשה. על אף שאלת

בית המשפט הברורה במהלך הדיון לא התקבלה תשובה מדוע נקבע מועד לאירוע החתונה, נערך הסכם עם אולם חתונות ושולמה תמורה, הופצו הזמנות והוזמנו אורחים והכל בשעה שתלוי ועומד צו שיפוטי שהתקבל בהסכמת המבקש האוסר עליו יצירת כל קשר עם המתלוננת.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי דין הבקשה להידחות.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ד, 03 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.